

Bijbels perspectief

Woord van de week

Psalm 73:25 en 26

Wie heb ik (nevens U) in de hemel? Nevens U begeer ik niets op aarde; al zou mijn vlees en mijn hart bezwijken, mijns harten rots en mijn erfdeel is God voor eeuwig.

Voordat de psalmist kwam tot het getuigenis als opgeschreven in het begindeel van de gekozen tekstverzen heeft zich in zijn belevingswereld het nodige voorgedaan. Hij was aanvankelijk namelijk allerminst in een stemming zoals hier verwoord! Wie de moeite neemt heel de Psalm zorgvuldig door te lezen, en dan met name wat aan de gekozen tekstverzen vooraf gaat, komt zichzelf misschien qua gedachten en gevoel tegen als het gaat om Godservaring en het reële leven. Is u wat de Psalmist in die verzen vooraf uitspreekt vreemd? Gaat het de goddeloze niet wat vaak naar ons idee veel beter dan het onszelf gaat en dat terwijl wij in alles met God proberen te rekenen? Asaf geeft wel een heel eerlijke beschrijving van zijn ervaring van dat moment en concludeert openhartig: waar doe ik het allemaal voor... me zelf rein houden en noem maar op, leven naar Gods geboden. Wat brengt het allemaal...

Hoe hij zover kwam om te letten op het einde (vers 17) van de mens die niet met God rekt, wordt niet vermeld, maar naar alle waarschijnlijkheid is dat het gevolg van zijn ingaan in Gods heiligdommen. Wie daar binnentreedt, wordt immers onherroepelijk geconfronteerd met het goddelijk perspectief van alle dingen, in het bijzonder met het menselijk leven. Wat is het leven op zich waard, zelfs al krijg je alles in je schoot geworpen. En dat helemaal als je komt te staan voor je Schepper. Wat blijft er tenslotte over, wat blijkt er van werkelijke waarde. En dan ziet hij de betekenis van het erkennen van en leven voor God! Niets neemt de mens mee die geen kennis heeft van en niet rekt met God, alleen zichzelf en dat voor Gods aangezicht. Dan valt alles in het niets wat die mens heeft, beleeft en leeft zonder God. Alles zijn ze kwijt - inclusief de reden van hun geschapen zijn. Het leven is, hoe rijk aan opsmuk en geluk, zonder God van niets en generlei waarde - het is zinloos. Het was een leven om dood te gaan, een geboren worden om te vergaan - stof, niets.

Wat mag je je dan vanuit en door genade rijk weten met het gevonden hebben van je werkelijke oorsprong en doel: God de Vader - een leven door, van en met Jezus Christus - een eeuwige toekomst. Niets is hier blijvend, alles hoe schoon ook zal eenmaal vergaan maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus dat houdt zijn waarde, zal eeuwig bestaan. Gaat het de goddeloze goed? Absoluut niet! Integendeel! Hij is op weg om voor eeuwig verloren te gaan. Reden genoeg om hem of haar te waarschuwen en de enige weg tot Het Leven, Jezus Christus, te wijzen. Daarvoor werden we vol van Gods Geest! Ontvingen we kracht! Is de belijdenis van de psalmist een belijden dat ik volmondig beaam? U Heer bent mijn alles - want daar komt het belijden van Asaf op neer. Wat ons ook mag overkomen, hoe beroerd het leven voor ons ook mag uitpakken, één ding mag zeker zijn en blijven: God is mijns harten rots en mijn erfdeel voor eeuwig. Amen?

Gebed

Waar kun je het beter zoeken, als je je voelt zoals de psalmist omschrijft vanaf het tweede tot en met het veertiende vers, dan bij U Hemelse Vader? We kunnen wel proberen het principe te huldigen, dat het gras altijd groener is aan de overkant en het juist de goddeloze goed gaat, maar ten diepste weten we wel beter. Hoe langer je in dit leven mag zijn, des te meer je tot de ontdekking komt dat het uiteindelijk nergens beter is dan bij u. 'Mijns harten rots en mijn erfdeel, dat bent u God voor eeuwig', dat kun je, als je op het einde van de goddeloze let, de psalmist alleen maar beamend nazeggen. Mogen ook zij die vallen onder de noemer goddelozen - en dat zijn niet enkel heidenen maar zelfs tallozen die zich noemen naar Uw naam - gaan beseffen dat het hier wel gaat om eeuwig behoud of verloren gaan. Wie heb ik nevens U omhoog? Spreek ons in dit Woord van de week aan Drie-enig God, om Jezus wil, amen.